

III. Bóg, „Ten, Który Jest”, jest Prawdą i Miłością

214 Bóg, „Ten, Który Jest”, objawił się Izraelowi jako Ten, który jest „bogaty
w łaskę i wierność” (Wj 34, 6). Te dwa pojęcia wyrażają w sposób zwarty
1062 bogactwo imienia Bożego. We wszystkich swych dziełach Bóg pokazuje swoją
życzliwość, dobroć, łaskę, miłość, ale także swoją wiarygodność, stałość,
wierność, prawdę. „Będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność”
(Ps 138, 2)¹³. Bóg jest Prawdą, ponieważ „jest światłością, a nie ma w Nim
żadnej ciemności” (1 J 1, 5); On jest „miłością”, jak uczy św. Jan Apostoł
(1 J 4, 8).

Bóg jest Prawdą

2465 215 „Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój sprawi-
dliwy wyrok” (Ps 119, 160). „Teraz Ty, o Panie mój, Boże, Tyś Bogiem, Twoje
1063, 156 słowa są prawdą” (2 Sm 7, 28); dlatego zawsze spełniają się Boże obietnice¹⁴.
Bóg jest samą Prawdą, Jego słowa nie mogą mylić. Właśnie dlatego we
wszystkim z pełnym zaufaniem można powierzyć się prawdzie i wierności Jego
397 słowa. Początkiem grzechu i upadku człowieka było kłamstwo kusiciela, który
doprowadził do zwątpienia w słowo Boga, w Jego życzliwość i wierność.

295 216 Prawda Boga jest Jego mądrością, która kieruje całym porządkiem
stworzenia i rządzenia światem¹⁵. Tylko Bóg, który stworzył niebo i ziemię¹⁶,
32 może sam dać prawdziwe poznanie wszystkich rzeczy stworzonych w ich relacji
do Niego¹⁷.

851 217 Bóg jest prawdziwy także wtedy, gdy się objawia: nauka, która pochodzi
od Boga, jest nauką prawdy¹⁸. Pośle On swojego Syna, „aby dać świadectwo
2466 prawdzie” (J 18, 37). „Wiemy... że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością
rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego” (1 J 5, 20)¹⁹.

¹³ Por. Ps 85, 11.

¹⁴ Por. Pwt 7, 9.

¹⁵ Por. Mdr 13, 1-9.

¹⁶ Por. Ps 115, 15.

¹⁷ Por. Mdr 7, 17-21.

¹⁸ Por. Ml 2, 6.

¹⁹ Por. J 17, 3.

Bóg jest Miłością

218 W ciągu swej historii Izrael mógł odkryć, że Bóg miał tylko jeden powód, aby mu się objawić i wybrać go spośród wszystkich ludów, by był Jego ludem; tym powodem była Jego bezinteresowna miłość²⁰. Dzięki prorokom zrozumiał też Izrael, że Bóg z miłości nie przestał go zbawiać²¹ oraz przebaczać mu jego niewierności i grzechów²². 295

219 Miłość Boga do Izraela jest porównana do miłości ojca do swojego syna²³. Ta Boża miłość jest mocniejsza niż miłość matki do swoich dzieci²⁴. Bóg miłuje swój lud bardziej niż oblubieniec swoją oblubienicę²⁵; miłość ta będzie zwyciężać nawet największe niewierności²⁶, aż do udzielenia najcenniejszego daru: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” (J 3, 16). 239 796 458

220 Miłość Boża jest „wieczysta” (Iz 54, 8): „Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie” (Iz 54, 10). „Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie łaskawość” (Jr 31, 3).

221 Święty Jan pójdzie jeszcze dalej, gdy zaświadczy: „Bóg jest miłością” (1 J 4, 8. 16): miłość jest samą istotą Boga. Posyłając w pełni czasów swojego jedyne Syna i Ducha miłości, Bóg objawia w sposób najpełniejszy swoją wewnętrzną tajemnicę²⁷: On sam jest wieczną wymianą miłości – Ojcem, Synem i Duchem Świętym, a nas przeznaczył do udziału w tej wymianie. 733 851 257

²⁰ Por. Pwt 4, 37; 7, 8; 10, 15.

²¹ Por. Iz 43, 1-7.

²² Por. Oz 2.

²³ Por. Oz 11, 1.

²⁴ Por. Iz 49, 14-15.

²⁵ Por. Iz 62, 4-5.

²⁶ Por. Ez 16; Oz 11.

²⁷ Por. 1 Kor 2, 7-16; Ef 3, 9-12.

²⁸ Św. Joanna d'Arc, *Dictum: Procès de condamnation*.

Artykuł trzeci

„JEZUS CHRYSZTUS POCZAŁ SIĘ Z DUCHA ŚWIĘTEGO, NARODZIŁ SIĘ Z MARYI PANNY”

Paragraf pierwszy

SYN BOŻY STAŁ SIĘ CZŁOWIEKIEM

I. Dlaczego Słowo stało się ciałem?

456 Odpowiadając na to pytanie, wyznajemy w *Credo Nicejsko-Konstantynopolitańskim*: „Dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy”⁷⁶.

457 Słowo stało się ciałem, *aby nas zbawić, pojednując z Bogiem*. Bóg „sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy” (1 J 4, 10). „Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata” (1 J 4, 14). „On się objawił po to, aby zgładzić grzechy” (1 J 3, 5).

607

Nasza chora natura wymagała uzdrowienia; upadła – potrzebowała podniesienia, martwa – wskrzeszenia. Utraciliśmy posiadanie dobra, trzeba było je nam przywrócić. Byliśmy zamknięci w ciemnościach, trzeba było przynieść nam światło. Będąc w niewoli, oczekiwaliśmy Zbawiciela; jako więźniowie potrzebowaliśmy pomocy, jako niewolnicy wyzwoliciela. Czy te powody były bez znaczenia? Czy nie zasługiwały one na wzruszenie Boga, na to, by zniżył się aż do poziomu naszej ludzkiej natury i nawiedził ją, skoro ludzkość znajdowała się w tak oplakanym i nieszczęśliwym stanie?⁷⁷

385

⁷³ Por. J 1, 14, 18; 3, 16, 18.

⁷⁴ Por. J 1, 1.

⁷⁵ Por. Dz 8, 37; 1 J 2, 23.

⁷⁶ DS 150.

⁷⁷ Św. Grzegorz z Nyssy, *Oratio catechetica*, 15: PG 45, 48 B.

- 219 458 Słowo stało się ciałem, *abyśmy poznali w ten sposób miłość Bożą*: „W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu” (1 J 4, 9). „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).
- 520, 823 459 Słowo stało się ciałem, *by być dla nas wzorem świętości*: „Weźcie moje jarzmo na siebie i ucztujcie się ode Mnie...” (Mt 11, 29). „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie” (J 14, 6). Na Górze Przemienienia Ojciec daje polecenie: „Jego słuchajcie” (Mk 9, 7)⁷⁸.
1717, 1965 Jest On rzeczywiście wzorem błogosławieństw i normą nowego Prawa: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem” (J 15, 12). Miłość ta zakłada rzeczywistą ofiarę z siebie w pójściu za Nim⁷⁹.
- 1265, 1391 460 Słowo stało się ciałem, *by uczynić nas „uczestnikami Boskiej natury”* (2 P 1, 4). „Taka jest racja, dla której Słowo Boże stało się człowiekiem, Syn Boży Synem Człowieczym: aby człowiek, jednocząc się ze Słowem Bożym i przyjmując w ten sposób synostwo Boże, stał się synem Bożym”⁸⁰. „Istotnie, 1988 Syn Boży stał się człowiekiem, abyśmy stali się bogami”⁸¹. *Unigenitus Dei Filius, suae divinitatis volens nos esse participes, naturam nostram assumpsit, ut homines deos faceret factus homo* – „Jednorodzony Syn Boży, chcąc uczynić nas uczestnikami swego Bóstwa, przyjął naszą naturę, aby stawszy się człowiekiem, uczynić ludzi bogami”⁸².

II. Wcielenie

- 653, 661 461 Opierając się na słowach św. Jana („Słowo stało się ciałem”, J 1, 14),
449 Kościół nazywa „Wcieleniem” fakt, że Syn Boży przyjął naturę ludzką, by dokonać w niej naszego zbawienia. Kościół opiewa misterium Wcielenia w hymnie przytoczonym przez św. Pawła:

To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej (Flp 2, 5-8)⁸³.

- 462 O tej samej tajemnicy mówi List do Hebrajczyków:

⁷⁸ Por. Pwt 6, 4-5.

⁷⁹ Por. Mk 8, 34.

⁸⁰ Św. Ireneusz, *Adversus haereses*, III, 19, 1.

⁸¹ Św. Atanazy, *De incarnatione*, 54, 3: PG 25, 192 B.

⁸² Św. Tomasz z Akwinu, *Opusculum 57 in festo Corporis Christi*, 1.

⁸³ Por. Liturgia Godzin, Kantyk w I Nieszporach niedzieli.

Przedo przychodząc na świat, mówi (Chrystus): Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę... abym spełniał wolę Twoją, Boże (Hbr 10, 5-7, cytując Ps 40, 7-9 LXX).

463 Wiara w prawdziwe Wcielenie Syna Bożego jest znakiem wyróżniającym 90
wiarę chrześcijańską: „Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga” (1 J 4, 2). Takie jest od samego początku radosne przekonanie Kościoła, gdy śławi „wielką tajemnicę pobożności” – Chrystus „objawił się w ciele” (1 Tm 3, 16).